

Νέο μέλος στην ιερατική οικογένεια της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Ένα νέο μέλος απέκτησε η ιερατική οικογένεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας την Κυριακή, 21 Ιουνίου 2026. Ο λόγος για τον Διάκονο Θεοφύλακτο, ο οποίος γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μόντρεαλ του Καναδά, εισήλθε στον μοναχικό δόλιχο από την ηλικία των 18 ετών και, εν συνεχεία, μαθήτευσε πλησίον του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσού κ. Αθανασίου, στη Μεγαλόνησο Κύπρο, προτού μετοικήσει και εγκατασταθεί στο Σύδνεϋ της Αυστραλίας, όπου σπουδάζει τα ιερά γράμματα στη Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέου.

Η χειροτονία του νέου Διακόνου τελέστηκε από τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο, πλαισιούμενο από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μαγνησίας κ. Χριστόδουλο, Αρχιγραμματέα της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου, και τον Θεοφιλ. Επίσκοπο Κερασούντος κ. Χριστοφόρο, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής,

στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Σύδνεϋ. Κατά τον νουθετήριο λόγο του, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε πνευματικές συμβουλές στον π. Θεοφύλακτο, τονίζοντας εισαγωγικά ότι η παρακαταθήκη της μοναχικής του αφιερώσεως είναι πολύτιμη για την περαιτέρω πορεία του στην ιερωσύνη. «Μέσα στο Μοναστήρι», παρατήρησε, «μαθαίνουμε τη ζωή της υπακοής, της προσφοράς, της συγχωρήσεως και της συνυπάρξεως μετά του ετέρου». «Η αρετή της υπακοής είναι απαραίτητη για όλους μέσα στην Εκκλησία και όχι μόνον για τους μοναχούς», επεσήμανε και συμπλήρωσε: «Ιδιαίτερα για τον κληρικό η υπακοή είναι θεμελιώδης προϋπόθεση για την πορεία του μέσα στην Εκκλησία, διότι σε αντίθετη περίπτωση δημιουργούνται ταραχές, προβλήματα, μερισμοί και σχίσματα στο εκκλησιαστικό σώμα».

Στη συνέχεια, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στον λόγο, για τον οποίο επέλεξε να δώσει στον νέο Διάκονο το όνομα του αιιδίμου προκατόχου του, Μητροπολίτου Αυστραλίας και Ν. Ζηλανδίας Θεοφύλακτου Παπαθανασόπουλου. Όπως εξήγησε, επρόκειτο για έναν Ιεράρχη, ο οποίος «δέχθηκε πάρα πολύ μεγάλο πόλεμο κατά τη διάρκεια της αρχιερατείας του από κέντρα που αντιστρατεύονταν την κανονική τάξη της Εκκλησίας και επιθυμούσαν να λειτουργούν με ασυδοσία και ελευθεριότητα, χωρίς την οποιαδήποτε σχέση και εξάρτηση από τον κανονικό Ποιμενάρχη. Θέλησα, λοιπόν, δίνοντάς σου το όνομα του μακαριστού

Θεοφύλακτου, να τονίσω ότι το μεγαλύτερο και το σπουδαιότερο προσόν για έναν κληρικό και ιδιαιτέρως για έναν μοναχό δεν είναι ούτε οι σπουδές, ούτε τα πτυχία, ούτε το χάρισμα του λόγου, ούτε η καλλιφωνία. Η μεγαλύτερη αρετή είναι η υπακοή στην Εκκλησία».

Περαιτέρω, παρότρυνε τον π. Θεοφύλακτο να διατηρήσει τις αρετές της ταπεινώσεως και της απλότητος, να αποφύγει την προσκόλληση στα πράγματα του κόσμου, τη φιλοχρηματία και το κοσμικό φρόνημα, και να πορευθεί με αγάπη και συγχωρητικότητα, με έλεος για τον φτωχό και τον αδύναμο αδελφό και με εκκλησιαστικό φρόνημα και υπακοή στην Εκκλησία. Συνοψίζοντας, δε, υπογράμμισε ότι «οι πνευματικές σου καταβολές και η μέχρι σήμερα πορεία σου μέσα στην αγία μας Εκκλησία, ο καλός και ήπιος χαρακτήρας σου, η αγάπη σου για τα θεολογικά γράμματα και ο ζήλος σου για την αγάπη του Θεού μου δίνουν τη βεβαιότητα ότι εσύ θα γίνεις ένας καλός και άξιος κληρικός που θα τιμήσει τη διακονία του στο Άγιο Θυσιαστήριο».

Καταληκτικά, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος εκτίμησε ότι το μεταναστευτικό υπόβαθρο της προσωπικής πορείας του νέου Διακόνου, συνιστά επιπρόσθετο εφόδιο για την ευόδωση της διακονίας του στην εν Αυστραλία Ορθόδοξο Εκκλησία. «Είναι σημαντικό για τον Ελληνισμό της Αυστραλίας», σημείωσε, «το ότι γεννήθηκες και μεγάλωσες στο Μόντρεαλ του Καναδά. Αυτό σημαίνει ότι γνωρίζεις τους αγώνες των μεταναστών και των απλών βιοπαλαιστών ανθρώπων που άφησαν την πατρίδα τους για ένα καλύτερο μέλλον».

